

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 21. srpanj 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Mudrost srca krije se u tome da znamo združiti kontemplaciju i djelovanje

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U odlomku koji se čita ove nedjelje evanđelist Luka pripovijeda o Isusovu posjetu kući Marte i Marije, Lazarovih sestra (usp. *Lk* 10, 38-42). One ga primaju u svoj dom, a Marija sjeda do njegovih nogu i sluša ga; ostavlja ono što je radila da bi bila blizu Isusa: ne želi izgubiti nijednu od njegovih riječi. Sve se mora ostaviti po strani, jer kad nas On dođe posjetiti u našem životu njegova prisutnost i njegova riječ imaju prednost pred svim drugim. Gospodin nas uvijek iznenađuje: kad ga zaista počnemo slušati, oblaci nestaju, sumnje ustupaju mjesto istini, strahovi spokojstvu, a različite životne situacije nalaze svoje pravo mjesto. Gospodin uvijek kad dođe dovodi stvari u red, pa i nas same.

U ovome prizoru Marije iz Betanije do Isusovih nogu sveti Luka pokazuje molitveni stav vjernika, koji zna ostati u Učiteljevoj prisutnosti kako bi ga slušao i uskladio svoj život s Njim. Riječ je o tome da se napravi stanku tijekom dana, o tome da se saberemo u tišini, nekoliko minuta, kako bi dali prostora Gospodinu koji „prolazi“ i pronašli hrabrost da malo budemo nasamo s Njim, kako bismo se zatim vratili, s vedrinom i plodonosnošću, svakodnevnim stvarima. Hvaleći ponašanje Marije, koja je „izabrala bolji dio“ (r. 42), Isus kao da svakome od nas ponavlja: „Ne dopusti da te potpuno obuzmu stvari koje treba činiti, nego slušaj prije svega Gospodinov glas, kako bi dobro obavio zadaće koje život stavlja pred tebe“.

Tu je zatim druga sestra, Marta. Sveti Luka kaže da je ona bila domaćin Isusu (usp. r. 38). Možda je Marta bila starija od dviju sestara, ne znamo, ali ta je žena zasigurno imala karizmu gostoprimstva. Naime, dok Marija sluša Isusa, ona je potpuno zaokupljena mnogim poslovima. Stoga joj Isus kaže: „Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo“ (r. 41). Tim riječima On sigurno ne namjerava osuditi stav služenja, nego tjeskobnost kojom se katkad to služenje obavlja. I mi dijelimo zabrinutost svete Marte i, po njezinu primjeru, trudimo se da se u našim obiteljima i u našim zajednicama živi osjećaj prihvaćanja, bratstva, kako bi se svatko mogao osjećati „kod

kuće“, posebice maleni i siromašni kad pokucaju na vrata.

Današnje nas Evanđelje, dakle, podsjeća da se mudrost srca krije upravo u tome da znamo *združiti* to dvoje: *kontemplaciju* i *djelovanje*. Marta i Marija nam pokazuju put. Ako želimo radosno uživati u životu, moramo povezati ta dva stava: s jedne strane, „biti do nogu“ Isusovih, slušati ga dok nam otkriva tajnu svega; s druge strane biti brižni i pripralni u gostoprimstvu, kad On prolazi i kuca na naša vrata, s licem prijatelja koji treba trenutak osvježenja i bratstva. Treba nam to gostoprimstvo.

Neka nam Presveta Marija, Majka Crkve, dadne milost da ljubimo i služimo Bogu i našoj braći Martinim rukama i Marijinim srcem, tako da uvijek slušajući Krista možemo biti graditelji mira i nade. I to je zanimljivo: s ta dva stava mi ćemo biti graditelji mira i nade.

Draga braćo i sestre, jučer se navršilo točno pedeset godina kako je čovjek kročio nogom na Mjesec, ostvarivši jedan čudesan san. Neka sjećanje na taj veliki korak za čovječanstvo zapali želju da zajedno napredujemo prema još većim ciljevima: više dostojanstva za slabe, više pravde među narodima, više budućnosti za naš zajednički dom.